

Πρόταση πλαισίου: 10/11/21

Αυτόνομου Σχήματος Ηλεκτρολόγων (ΑΣΗΜΜΥ)

το Πολυτεχνείο δεν είναι / ήτανε γιορτή ...

Οι εξεγέρσεις του χθες εμπνέουν τους αγώνες του σήμερα

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73 **δεν ήταν απλά μια συγκυρία**, ένα τυχαίο δηλαδή γεγονός που χτίστηκε μέσα σε λίγες ώρες και μια κατάληψη. Ήταν το αποκορύφωμα του αντιδικτατορικού-συνδικαλιστικού αγώνα όλων των χρόνων της δικτατορίας. Αν και εκφράστηκε τελικά στους πανεπιστημιακούς χώρους, -στους οποίους η στρατιωτική δικτατορία στάθηκε αδύνατον να «νομιμοποιηθεί» ιδεολογικά, πολύ περισσότερο από αλλού- είναι λάθος να θεωρήσουμε πως αποτελεί ένα κίνημα των φοιτητών και μόνο. **Είναι επίσης λάθος να θεωρήσουμε πως αποτελεί ένα παλλαϊκό κίνημα, όπου συμμετείχαν δηλαδή άτομα από όλες τις κοινωνικές τάξεις.** Εκείνη την εποχή άλλωστε η κυρίαρχη γραμμή των αστών πολιτικών μιλούσε για συνδιαλλαγή με τη χούντα. **Το κίνημα αυτό βασίστηκε στις κοινές ανάγκες φοιτητ(ρι)ων και εργατ(ρι)ων και είναι ένα από τα πιο εκλεκτά παραδείγματα άμεσης δράσης από τα κάτω στην κατεύθυνση της προώθησης εργατικών συμφερόντων,** που έχουν ξεδιπλωθεί στην σύγχρονη ελληνική ιστορία.

Η σύνδεση εκείνης της περιόδου με την σημερινή είναι πολύ έντονη σε όλα τα επίπεδα. Τότε, υπήρχε απαγόρευση ελεύθερης έκφρασης, απαγόρευση κυκλοφορίας, αντεργατικά μέτρα και καθεστώσ τρόμου. Μέσω της εξέγερσης κερδήθηκαν ορισμένα πράγματα που διακυβεύονται πλέον ακόμα και σήμερα. Οι φοιτητικοί σύλλογοι και το άσυλο είναι κερτημένα αυτού του αγώνα και είναι χρέος μας να τα υπερασπιστούμε. Στην σημερινή συγκυρία, **βιώνουμε επίθεση στην τάξη μας με απολύσεις, μειώσεις μισθών, συντάξεων, αύξηση των ωρών δουλειάς** (πχ νόμος Χατζηδάκη - 10ωρα), **εργοδοτικές δολοφονίες** (Δημήτρης Δάγκλης, Δημήτρης Ασημάκης (Wolt)), **κρατικές δολοφονίες** (Νίκος Σαμπάνης - 18 χρονών). Επίσης, η επίθεση στην τάξη μας ήταν ολοφάνερη και στον τρόπο **διαχείρισης της πανδημίας**, με χιλιάδες νεκρούς λόγω των υποστελεχωμένων νοσοκομείων, τις ελλείψεις κλινών ΜΕΘ, το στοίβαγμα στα ΜΜΜ και στους χώρους εργασίας. Ακόμα πιο άθλιες ήταν οι συνθήκες για τους “αόρατους αυτού του κόσμου”, τους Ρομά, τους μετανάστες, τις φυλακισμένες, που οι φωνές τους δεν μπορούν εύκολα να ακουστούν και που η πρόσβαση τους σε υγεία δεν αφορά το κράτος και άρα τους αφήνει στην τύχη τους.

Και που στέλνει το κράτος εν τέλει τόσα λεφτά; Σε κανάλια μεγαλομαφιόζων (βλ. Μαρινάκη), σε εξοπλισμούς πολεμικής προετοιμασίας, σε βάσεις του NATO, σε προσλήψεις μπάτσων, ξανά μπάτσων, αμάξια μπάτσων, κι άλλα αμάξια μπάτσων... και αυτό το μοτίβο συνεχίζεται... και οι νεκροί της τάξης μας στο μεταξύ πληθαίνουν.

Παράλληλα, σε ό,τι αφορά το Πολυτεχνείο, οφείλουμε πάντα να αντιλαμβανόμαστε πως ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον πόλεμο, το NATO, την ΕΕ, το (ελληνικό) κράτος για να είναι πραγματικός πρέπει να είναι συνολικός σε κάθε πεδίο που βρισκόμαστε. **Γι' αυτό και οφείλουμε να μπλοκάρουμε κάθε ερευνητικό που έχει να κάνει με NATO, μπάτσους, στρατό, με φύλαξη συνόρων (πχ τα ANDROMEDA, PREVISION, INGENIUS), αλλά και κάθε επόμενο ερευνητικό που θα έχει σαν στόχο να αυξήσει το οπλοστάσιο του δολοφονικού ελληνικού κράτους.**

Μακριά από λογικές ανάθεσης, διαμεσολάβησης και γραφειοκρατίας, καλούμαστε σήμερα να διαμορφώσουμε ένα κίνημα, που όχι μόνο θα υπερασπιστεί τα εργατικά κερτημένα του παρελθόντος, αλλά θα δημιουργήσει νέες επαναστατικές προοπτικές για το εργατικό/φοιτητικό κίνημα. Που θα αγωνιστεί για την βελτίωση των καθημερινών αναγκών, ενώ παράλληλα θα δημιουργεί νέες συνδικαλιστικές και πολιτικές δομές και θα προετοιμάζει την αντεπίθεση, από τη σκοπιά των συμφερόντων του

κόσμου της Εργασίας και της κοινωνικής απελευθέρωσης. Ένα κίνημα δηλαδή, όπως αυτό του '73, με τη διαφορά πως αυτή την φορά πρέπει να είναι οργανωμένο.

ΠΕΡΥΣΙ... Στις 12/11/20 μια πρωτοβουλία στεκιών, σχημάτων και συντρόφων/ισσών από σχολές και εστίες πραγματοποίησε κατάληψη στην πρυτανεία του ΕΜΠ ως άμεση απάντηση στο lock out του ιστορικού χώρου του «κάτω» Πολυτεχνείου, που είχε ανακοινωθεί από την σύγκλητο του ΕΜΠ ενόψει του τριημέρου της 17 Νοέμβρη. Ταυτόχρονα, μια πρωτοβουλία ανέργων, εργαζομένων, φοιτητ(ρι)ών και αγωνιστ(ρι)ών συγκεντρώθηκε στον χώρο του «κάτω» Πολυτεχνείου, παρά την ισχυρή αστυνομική παρουσία, με σκοπό ο χώρος να παραμείνει ανοιχτός και προσβάσιμος ώστε να πραγματοποιηθούν οι εκδηλώσεις του τριημέρου. Την επόμενη κιόλας μέρα, εκκενώθηκαν και τα δύο αυτά εγχειρήματα σχεδόν ταυτόχρονα με μία θεαματική αστυνομική επιχείρηση (ΔΡΑΣΗ, ΜΑΤ, ΟΠΚΕ,ΕΚΑΜ) που είχε ως αποτέλεσμα την σύλληψη 92 συντρόφων και συντροφισσών. Αξίζει να σημειωθεί ότι η επιχείρηση αυτή καλύφθηκε εκτενώς από τα ΜΜΕ ως μια ξεκάθαρη προσπάθεια ανάδειξης του «δυνατού κράτους», ενώ τις προηγούμενες μέρες είχε επιβληθεί σιγή ιχθύος για την ύπαρξη της πολιτικής δράσης.

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ?

Η κατάληψη αποτελεί διαχρονικά μέσο αγώνα των από τα κάτω. Οι διεκδικήσεις μέσω αυτών έχουν πολιτικό περιεχόμενο και βασίζονται στις ανάγκες των καταπιεσμένων, είτε αυτές αφορούν απελευθέρωση χώρων για αυτοοργάνωση, είτε αποτελούν μοχλό πίεσης ενάντια στις εκάστοτε κρατικές επιταγές και πολιτικές εκμετάλλευσης. Οι καταλήψεις και οι εστίες αγώνα σε γειτονιές και πανεπιστήμια στέκονται ενάντια στην προσπάθεια μετατροπής αυτών των χώρων σε αποστειρωμένα κέντρα καπιταλιστικής ανάπτυξης.

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΓΚΙΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΧΩΡΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Μέσα σε μια συνθήκη όπου οι σχολές μας συνεχίζουν να είναι είτε κλειστές, είτε άδειες, η σύγκλητος του ΕΜΠ ανακοίνωσε τα σχέδια της για την «αποκατάσταση και επαναλειτουργία» του κτηρίου Γκίνη στο Κάτω Πολυτεχνείο. Η «πρόταση» της συγκλήτου για την «επαναλειτουργία» του κτηρίου Γκίνη περιλαμβάνει την **ίδρυση ενός «κόμβου ερευνών», ενός συνεδριακού κέντρου «τεχνών και επιστημών» και ενός «μουσείου τεχνολογίας».** Τι συμβαίνει μέσα στο κτήριο Γκίνη; Η κυβέρνηση και η σύγκλητος εκμεταλλευόμενες το μονοπώλιο που κατέχουν στο δημόσιο λόγο, θέλουν να δημιουργήσουν την δικιά τους αφήγηση για το κτήριο Γκίνη, ως ένα χώρο παρατημένο, φθαρμένο και αναξιοποίητο. Στην πραγματικότητα **το Γκίνη είναι το πιο αξιοποιημένο, το πιο ικανό να στεγάσει τις ανάγκες μας, το πιο ζωντανό κτήριο μέσα στο παρατημένο και φθαρμένο Κάτω Πολυτεχνείο.** Και αυτό γιατί εδώ και δεκαετίες αποτελεί για τα **κοινωνικά και ταξικά κινήματα** μια **εστία αγώνα και πολιτικής ζύμωσης, έναν χώρο συνεύρεσης, ανταλλαγής απόψεων και συνελεύσεων,** ενώ παράλληλα έχει αποτελέσει κατά καιρούς **καταφύγιο για τους/τις κατατρεγμένους/ες αυτού του κόσμου.**

Το Κάτω Πολυτεχνείο, όπως και οι υπόλοιποι πανεπιστημιακοί χώροι που βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας, έχει λειτουργήσει πολλές φορές ως **τόπος συνάντησης και συσπείρωσης για τους/τις αγωνιζόμενους/ες σε περιόδους κοινωνικού αναβρασμού.** Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 και οι μαζικές μαχητικές απεργίες της περιόδου 2010-2012 είναι λίγα μόνο από τα πολλά παραδείγματα όπου το Κάτω Πολυτεχνείο έχει γίνει σημείο αναφοράς για τους αγώνες ενάντια στην καταστολή, την φτώχεια, το κράτος και το κεφάλαιο. Η ιστορική μνήμη και παρακαταθήκη αυτών των αγώνων είναι που τρομάζει τους κυρίαρχους, καθώς τους υπενθυμίζει πως δεν είναι άτρωτοι.

Η πραγματικότητα είναι πως το κτήριο Γκίνη ήταν, είναι και θα είναι ένας χώρος οικειοποιημένος από εκείνες και εκείνους που αγωνίζονται, ένας από τους πολλούς χώρους στους οποίους προετοιμάζεται η κοινωνική και ταξική αντεπίθεση. Αυτός είναι ο λόγος που η σύγκλητος του ΕΜΠ, εκπληρώνοντας τον συστημικό της ρόλο και όντας σε πλήρη σύμπλευση με την κατασταλτική πολιτική του κράτους, θέλει να το μετατρέψει σε έναν χώρο αποστειρωμένο και νεκρό με τα σχέδια της για την «αποκατάσταση και επαναλειτουργία» του, και να αποκρύψει τους πραγματικούς στόχους της ανάπτυξης του με τα εγχειρήματα για την «προσφορά στην κοινωνία» και την «αναβάθμιση του συγκροτήματος Πατησίων». Αυτός είναι όμως και ο λόγος που ο κόσμος του αγώνα δεν θα το επιτρέψει.

Με την έναρξη του νέου ακαδημαϊκού έτους, ο Νόμος Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη (4777) πέρασε από τη θεωρία στην πράξη (είτε άμεσα, είτε έμμεσα). Η **Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής** στα πανεπιστήμια που διαμορφώθηκε με βάση το μέσο όρο των βαθμολογιών των μαθητ(ρι)ων και το συντελεστή που επέλεξε η κάθε σχολή, άφησε πίσω της 40.000 μαθητ(ρι)ες εκτός πανεπιστημίου και 16.000 κενές θέσεις σε όλες τις σχολές (με σχολές, όπως η Αρχιτεκτονική Ξάνθης, να μην έχουν ούτε ένα εισακτέο). Σε ένα αμιγώς ταξικό εκπαιδευτικό σύστημα, όπου η πρόσβαση στα πανεπιστήμια, αν και φαινομενικά δημόσιο αγαθό, ήταν ανέκαθεν το προνόμιο όσων μπορούσαν να επωμιστούν το οικονομικό βάρος των φροντιστηρίων, η ΕΒΕ ήρθε για να εντείνει τους ταξικούς φραγμούς στην ανώτατη εκπαίδευση (οι έχοντες, άλλωστε, έχουν τη δυνατότητα να στραφούν προς την ιδιωτική). Ταυτόχρονα, σε συνδυασμό με το αντεργατικό Νόμο Χατζηδάκη, μέλλει να δημιουργήσει στρατιές ανειδίκευτων και άρα πιο κακοπληρωμένων και εύκολα εκμεταλλεύομενων εργατ(ρι)ων, αυξάνοντας τα κέρδη του Κεφαλαίου και εγκαθιδρύοντας την εργασιακή δυστοπία.

Σε αυτή την κατεύθυνση, της ενίσχυσης της ταξικότητας του πανεπιστημίου, μέλλει να δράσει και το **όριο σπουδών και οι διαγραφές**, που δεν έχουμε δει να εφαρμόζονται ακόμη στην πράξη. Τα άτομα της τάξης μας που προσπαθούμε να συνδυάσουμε οκτώωρα με σπουδές και με την προσωπική και κοινωνική μας ζωή, που δουλεύουμε σχεδόν πάντα μαύρα και δεν μπορούμε να το αποδείξουμε ή που πολύ απλά θέλουμε να σπουδάσουμε με τους δικούς μας ρυθμούς, χωρίς να εντατικοποιούνται οι σπουδές και οι

ζωές μας, στο σύντομο μέλλον, θα διαγραφόμαστε με συνοπτικές διαδικασίες από τις σχολές μας.

Εν συνεχεία, παρατηρούμε ήδη την έναρξη εφαρμογής και του θεσμού των **πειθαρχικών** με τις απειλές του Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης πως φοιτητής θα περάσει πειθαρχικό (επιτροπή που τιμωρεί, με αναστολές σπουδών ως και οριστική διαγραφή, διάφορες

«αξιόπαινες» πράξεις, όπως αντιγραφές, σκονάκια, αφισκοκολλήσεις, τρικάκια, καμιά πολιτική παρέμβαση, και ότι άλλο επιθυμήσουν να τιμωρήσουν) απλά και μόνο επειδή κόλλησε 1 αφίσα.

Όσον αφορά την **πανεπιστημιακή αστυνομία**, μπορεί να μην έχει μπει ακόμη στα πανεπιστήμια και οι μπάτσοι να εκπαιδούνται, ωστόσο οι κύριες στοχεύσεις της επιτυγχάνονται ήδη στις περισσότερες σχολές. Σε αυτό τον τομέα, το κράτος εργαλειοποιεί για ακόμη μια φορά την πανδημία με τον πιο χυδαίο τρόπο: καθιερώνει αποκλειστικά μεθόδους ελέγχου και επιτήρησης, ενώ ταυτόχρονα, δεν κάνει καμία κίνηση προς την ύπαρξη μέτρων προστασίας, περισσότερων αμφιθεάτρων, μικρότερων τμημάτων, δωρεάν για όλους rapid tests, περισσότερων δρομολογιών των ΜΜΜ, καλύτερων συνθηκών στη λέσχη. Οι συνεχείς έλεγχοι ταυτοπροσωπίας και τα face controls στις εισόδους όχι μόνο των αιθουσών, αλλά και ολόκληρων πανεπιστημιακών campuses, δεν πετυχαίνουν παρά τη συνεχή χαρτογράφηση όσων βρίσκονται στις σχολές και την κατάργηση του χαρακτήρα του πανεπιστημίου ως δημόσιου, κοινωνικού και πολιτικού χώρου, αφού σε μια σχολή μπορούν να εισέρχονται μόνο οι εγγεγραμμένοι φοιτητ(ρι)ες της. Μία ακόμη κίνηση σε αυτή την κατεύθυνση φαίνεται να είναι η εγκατάσταση μπαρών εισόδου στην πύλη Κατεχάκη, που μπορεί να μην χρησιμοποιούνται ακόμη, αλλά προμηνύουν μελλοντικούς ελέγχους στις εισόδους της Πολυτεχνειούπολης. Βλέπουμε, λοιπόν, πως παρότι οι μπάτσοι δεν έχουν μπει στις σχολές ακόμη, ένα μέρος των στοχεύσεων αυτής της απόφασης ήδη επιτελείται, ενώ ταυτόχρονα κανονικοποιείται και για όλες μας οι συνεχείς έλεγχοι και η επιτήρηση μέσα στις σχολές μας.

ΚΑΤΩ Ο ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, FACE CONTROLS, ΜΠΑΡΕΣ ΕΙΣΟΔΟΥ, ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ, ΕΒΕ, ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

κράτος, μπάτσοι και αφεντικά δολοφονούν

Το τελευταίο διάστημα έχουν σημειωθεί 2 δολοφονίες με καθαρά ταξικά πρόσημα, του 18χρονου **Νίκου Σαμπάνη** από την κρατική συμμορία των μπάτσων στις 22/10, και του λιμενεργάτη **Δημήτρη Δαγκλή** από τα αφεντικά στο όνομα του κέρδους στις 5/11.

Ο Νίκος Σαμπάνης εκτελείται από τα τσιράκια του κεφαλαίου την ομάδα ΔΙΑΣ στις 22 Οκτωβρίου, αμέσως η ΕΛ.ΑΣ στήνει το τσίρκο παραπληροφόρησης που την έχουμε δει να κάνει εκατοντάδες φορές για να ξεπλύνει όλα τα εγκλήματα των μπάτσων είτε αυτά είναι σε πορείες, είτε είναι τα γεγονότα στη Νέα Σμύρνη, είτε είναι η δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/Zackie Oh ή ο ξυλοδαρμός της οικογένειας Ινδaré. Η ΓΑΔΑ ισχυρίζεται πως πρόκειται για σεσημασμένους εγκληματίες, λες και αυτό μειώνει την αξία της ζωής τους, που εμβόλισαν και τραυμάτισαν μπάτσους και η χρήση όπλων ήταν σε αυτοάμυνα. Φυσικά μέσα στις επόμενες μέρες

επιβεβαιώνεται πως όλες αυτές οι πληροφορίες είναι ψευδείς, το θύμα δεν είχε καν ποινικό μητρώο, ο εμβολισμός ήταν απλά μια όπισθεν απεγκλωβισμού και δεν υπήρξε κανένας τραυματισμένος μπάτσος. Η μόνη αληθής πληροφορία που έδωσε η ΕΛ.ΑΣ ήταν πως η εκτέλεση έγινε στο Πέραμα. Βεβαία οι μπάτσοι είχαν πετύχει ήδη τον σκοπό τους εργαλειοποιώντας την κοινωνική προκατάληψη, το **διάχυτο ρατσισμό και την περιθωριοποίηση σε βάρος της κοινότητας Ρομά** για την κατασυκοφάντηση του νεκρού και την συγκάλυψη της δολοφονίας του.

Στις 5/11 ο λιμενεργάτης Δημήτρης Δαγκλής βρίσκει φρικτό θάνατο στις εγκαταστάσεις του ναυτιλιακού κολοσσού **COSCO**, αφού έχει αναγκαστεί να δουλέψει **αλλεπάλληλες ώρες εργασίας**. Συγκεκριμένα είχε δουλέψει ήδη ένα 12ωρο από την Κυριακή το απόγευμα στις 19:00 έως τις 7:00 και εν συνεχεία η εταιρία των κάλεσε να δουλέψει από τις 15.00 το μεσημέρι έως τις 23.00 το βράδυ. Οι θάνατοι εν ώρα εργασίας δεν αποτελούν ατυχήματα αλλά δολοφονίες στον βωμό του κέρδους και του Καπιταλισμού. **Τα αφεντικά προτιμάνε να μην χάνουν λεφτά σε μέτρα ασφαλείας και να ξεζουμίζουν τους εργάτες με εξαντλητικά ωράρια**, αυτή είναι η δυστοπική πραγματικότητα που θέλουν το κράτος και το κεφάλαιο.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ

ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΖΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΕΔΩ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΜΠΑΤΣΟΙ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

μπατσοκρατία, ουρανοκατέβατα dna και άλλα δυστοπικά

Τον τελευταίο καιρό βλέπουμε οτι το κράτος ακολουθεί μια πολιτική ευθείας επίθεσης στα κινήματα και στον αγωνιζόμενο κόσμο. Στις τελευταίες πορείες που έχουν γίνει έχει βγάλει έξω όλα τα ένστολα σκουπίδια που διασφαλίζουν την ύπαρξη του (ΕΛ.ΑΣ.) στην προσπάθεια να καταστήσει τις αντιδράσεις μας. Τόσο η πορεία ενάντια στην υποχρεωτική λήψη DNA όσο και η πορείες ενάντια στην κρατική δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη δέχτηκαν επίθεση απο ΜΑΤ και ΔΡΑΣΗ με αποτέλεσμα τον τραυματισμό κόσμο της πορείας, περαστικών, εργαζομένων στα τριγύρω μαγαζιά αλλά και την σύλληψη 6 συντροφο(ισσ)ων από την περιφρούρηση.

Το κράτος και η αστυνομία διαχρονικά επιτίθενται στα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας.. Τόσο με την εξέλιξη της τεχνολογίας όσο και με την ιδιαιτερότητα της εκάστοτε συνθήκης (πχ. πανδημία/lockdown) το κράτος δεν χάνει ευκαιρία να αναβαθμίσει και εκσυγχρονίσει τα όπλα του. Ένα τέτοιο όπλο είναι η λήψη DNA.

Η “ταύτιση” γενετικού υλικού δεν είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιείται για την καταστολή ή/και φυλάκιση αγωνιστ(ρι)ων, είναι ένα κατασταλτικό εργαλείο με ιστορία χρόνων στον ελληνικό χώρο (υποθέσεις: Σειρηνίδη, Γουρνά, Γιατζόγλου, Ντάλιος, Χαρίσης, Βελβεντό, Θεοφίλου, Ηριάννας Β.Λ., Περικλή Μ.,

Τσιρώνη, Σ.Χ., κατοίκων Σκουριών, Β. Σταθόπουλου, 8 ΑΣΟΕΕ, 14 καταληψιών ΕΜΠ, Χ.Μ., Κωστα Κ. και πολλές ακόμα). Συχνά παρουσιάζεται ως μοναδικό και αδιάσειστο στοιχείο για να στηθούν ολόκληρες (και ευφάνταστες) δίκες-παροδίες. Η όλη διαδικασία της λήψης και εξέτασης του δείγματος είναι από μόνη της μια διαδικασία τόσο ρευστή αφού βασίζεται σε στατιστικούς υπολογισμούς και το αποτέλεσμα που δίνει είναι απλα ένα ποσοστό βεβαιότητας που σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο και σε πολλές χώρες για τους λόγους αυτούς χρησιμοποιείται μόνο αθωωτικά. Σκοπός στην πραγματικότητα είναι να δημιουργηθεί ένα αίσθημα φόβου και “παραδειγματισμού” σε όποιον/α αντιστέκεται, να σφυριλατηθεί η εικόνα του παντοδύναμου κράτους αλλά και να γίνει χαρτογράφηση αγωνιστ(ρι)ων και να δημιουργία μια ευρείας βάσης δεδομένων με γενετικό υλικό κόσμου που αγωνίζεται.

Τις τελευταίες μόλις εβδομάδες υπάρχουν δύο ακόμη σκευωρίες κρατους/ΕΛΑΣ. Στις 13 Οκτώβρη μπάτσοι εισεβάλαν στο σπίτι του συντρόφου Χ.Μ. και τον απήγαγαν χωρίς καμία εξήγηση και του πήραν δείγμα DNA. Χρησιμοποιώντας, λοιπόν, το DNA προσπαθούν να το ταυτοποιήσουν με κάποιο ορφανό δείγμα που είχε βρεθεί έπειτα από ληστεία χρηματαποστολής το 2018 μετά από υπόδειξη που τους έγινε από “άνωνυμο τηλεφώνημα”. Στην δικογραφία σκιαγραφείται η εμπλοκή του και σε μία εμπρηστική επίθεση σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων το 2009 χωρίς όμως στοιχεία ενοχής με μόνο σκοπό της επιβάρυνση της θέσης του στο δικαστήριο με αποτέλεσμα να προφυλακιστεί ως ύποπτος φυγής παρόλο που δεν υπάρχουν βάσιμα στοιχεία ενοχής.

Λίγες μέρες μετά επιχειρείται η σύνδεση ενός ακόμη συντρόφου με επίθεση στα αυτοκίνητα φρουράς του Βουλγαράκη το 2007. Για την ίδια υπόθεση είχαν γίνει δύο εισβολές στο σπίτι του Κώστα Κ. το 2009 και το 2012 αντίστοιχα κατά τις οποίες κατασχέθηκαν προσωπικά αντικείμενα που αναλύθηκαν στα εργαστήρια της ΕΛΑΣ. Τον Οκτώβρη του 2021 ουρανοκατέβητα βγήκε πόρισμα ότι δείγμα DNA από το σπίτι “ταυτοποιείται” με αυτό που βρέθηκε σε αντικείμενο μετά την επίθεση. Έτσι ο Κώστας Κ. καλείται να δώσει δείγμα γενετικού υλικού ώστε να αποδειχθεί εάν το δείγμα του ανήκει.

Αυτές οι δύο υποθέσεις σε συνδυασμό με τις πρόσφατες κλήσεις αναγκαστικής λήψης γενετικού υλικού από τους/ις 8 της ΑΣΟΕΕ και τους 13+1 καταληψίες της πρυτανείας ΕΜΠ οι οποίες απέχουν μόλις λίγους μήνες μεταξύ τους μας δείχνει την νέα πολιτική του κράτους και πρακτική της αστυνομίας. Είναι πασιφανές ότι το νέο όπλο που σιγά σιγά παγιώνεται και το βρίσκουμε ολοένα και περισσότερο μπροστά μας λέγεται DNA.

ομοφοβικά “επιφανή” σκουπίδια στην σχολή

Στην αρχή της ακαδημαϊκής χρονιάς, λίγο πριν το pride, βγήκε στη δημοσιότητα ένα κείμενο κοινωνικοπολιτικού σχολιασμού, υπογεγραμμένο από 160 αυτοαποκαλούμενες “προσωπικότητες”, κυρίως στρατιωτικούς, καθηγητές/τριες, κληρικούς και δικαστές. Λίγο-πολύ, το κείμενο εξέφραζε μία ρατσιστική, εθνικιστική και βαθιά ομοφοβική ρητορική πάνω σε διάφορα θέματα που απασχολούν σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και εγχώρια. Θέματα όπως η ισότητα των queer και straight ζευγαριών απέναντι στον γάμο και την υιοθεσία, την υπογεννητικότητα στην Ελλάδα, πού για τους υπογράφοντες/φουσες παίζει σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση του “εχθρού”, όπως και το ξακουστό παραλήρημα για τον “λαθροεπικρισμό”. Γενικά το κείμενο, απευθυνόμενο στον Κυριάκο Μητσοτάκη, εξέφραζε μια ανησυχία πάνω σε όλες αυτές τις (φασιστικές) αξίες που βλέπει η σημερινή συντηρητική αφρόκρεμα να χάνονται. Μερικές αξίες σχηματισμένες σε μεσαιωνικά

καλούπια, που αναπαράγουν ρατσιστικά τσιτάτα αιώνων. Το πιο "ενδιαφέρον" σε όλο αυτό, είναι ότι μέσα στις 160 υπογραφές υπάρχουν και τα ονόματα ενός καθηγητή και μίας καθηγήτριας μας. Του Παναγιώτη Τσανάκα και της Παναγιώτας Βασιλείου.

Το κείμενο αυτό συμπυκνώνει την σαπίλας της κοινωνίας που ζούμε. Μιας κοινωνίας που βρωμάει σεξισμό, ομοφοβία, ρατσισμό. Μιας κοινωνίας όπου "αυθεντίες" και "επιφανείς προσωπικότητες" κρίνουν και ελέγχουν το τι κάνουμε με τα σώματά μας, ποιους ερωτευόμαστε, αν θέλουμε ή αν είμαστε ικανοί να μεγαλώσουμε παιδιά και με το αν μπορούμε να ψάξουμε για ένα καλύτερο μέλλον στην "ελλαδίτσα" τους. Αυτούς και τις απόψεις τους... τους τσακίζουμε!

Να μην αφησουμε χώρο στην ομοφοβία ούτε στις σχολές μας ούτε πουθενά.

**Στο διάλογο η οικογένεια, στο διάλογο η πατρίς,
παιδιά αν θα μεγαλώσω, εσύ δεν θα μου πεις!**

**Γκέυ, τρανς, λεσβίες, ιέρειες του "αίσχους"
Είμαστε περήφανα η ντροπή του έθνους**

Να σπείρουμε τον θάνατο στην πατριαρχία

Άλλη μια γυναικοκτονία για φέτος... 13 είναι μόνο αυτές που έχουν πάρει δημοσιότητα και είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε. Ούτε η αγάπη, ούτε το πάθος, ούτε η κακιά στιγμή... Για τις γυναικοκτονίες ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν είναι η κακιά στιγμή, ούτε ο έρωτας και το πάθος που "χαλάνε την φάση", είναι η πατριαρχία που είναι βαθιά ριζωμένη στην κοινωνία και μας καταπιέζει. Καθημερινά γυναίκες/θυληκότητες/queer άτομα βιώνουμε παραβιαστικές συμπεριφορές, επειδή κάποιοι θεωρούν πως έχουν το προνόμιο και το "δικαίωμα" να απλώνουν τα ξερά τους στα σώματά μας, επειδή κάποιοι δεν μπορούν να καταλάβουν το "οχι" ή πόσο μάλλον θεωρούν ότι μπορούν να μας χτυπήσουν και να αφαιρέσουν την ζωή μας με κάποια σιχαμένη ιδιοκτησιακή λογική αν το πράγμα "ξεφύγει λίγο". Σε όλους αυτούς τους κάποιους δεν δείχνουμε καμία ανοχή, τους τσακίσουμε χρησιμοποιώντας όλα μας τα μέσα προκειμένου να δημιουργήσουμε ασφαλής χώρους για όλα μας.

Ο όρος «γυναικοκτονία» δεν είναι αποκύημα της φαντασίας κάποιων φεμινιστριών, όπως πολλοί "σοφοί" τύποι αρέσκονται να λένε, αλλά η σκληρή πραγματικότητα. Η περιφάνεια και η ματσο αντρική τιμή αυτών που θίγονται από την χρήση της δεν θα μπορούσε να μας ενδιαφέρει λιγότερο.

Καμία μόνη, καμία άλλη δολοφονημένη

Ένα για όλα και όλες για μία, στον δρόμο θα τσακίσουμε την πατριαρχία

Αποφασίζουμε:

-Συμμετοχή στην πανεκπαιδευτική κινητοποίηση στα Προπύλαια την Πέμπτη 11/11 στη 13:00 και ταυτόχρονη παύση όλων των δια ζώσης και εξ αποστάσεως μαθημάτων και λειτουργιών της σχολής

-Συμμετοχή στο Συντονιστικό των Γενικών Συνελεύσεων των Φοιτητικών Συλλόγων στη Νομική αμέσως μετά την πορεία

-Κρέμασμα γιγαντοπανό στην είσοδο της σχολής για τις κρατικές και εργοδοτικές δολοφονίες (Ν.Σαμπάνη, Δαγκλη)

-Συμμετοχή στο τριήμερο της επετείου του Πολυτεχνείου. Κατάληψη της σχολής στις 15,16 και 17/11 και μεταφορά της κατάληψης στον ιστορικό χώρο του κάτω Πολυτεχνείου.

-Συμμετοχή στην πορεία της 17ης Νοεμβρίου για την επέτειο του Πολυτεχνείου με αφετηρία από την πύλη του κάτω Πολυτεχνείου.

-Επιδιώκουμε συντονισμό με άλλους φοιτητικούς συλλόγους και εργατικά σωματεία.

-Καλούμε και συμμετέχουμε στην κινητοποίηση στις 24/11 στις 9:00 στα δικαστήρια Ευελπίδων. Άμεση αθώωση των συλληφθέντων/εισών της πορείας 17 Νοέμβρη'20.

**ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΔΕΝ ΗΤΑΝΕ ΓΙΟΡΤΗ, ΗΤΑΝΕ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΤΑΞΙΚΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ**

**Αυτόνομο Σχήμα Ηλεκτρολόγων
autonomohmmy.espinblogs.net**

